

ANTROPONÍMIA MUSULMANA I MORISCA DE LA VALL DE NOVELDA (SEGLES XV I XVI)

Carmel NAVARRO BELMONTE

Carmen BLASCO GARCIA

En el curs de les investigacions que des de fa un temps realitzem entorn de l'estructura econòmica i social de la Novelda de l'època moderna hem tingut més d'una oportunitat d'encarar-nos amb una temàtica que si bé en principi pot semblar marginal o secundària als interessos de l'historiador, en realitat constitueix una excel·lent ajuda (i de vegades un auxiliar imprescindible) a l'hora d'enfrontar-se amb profit a determinades fonts documentals. Ens referim, és clar, a l'estudi dels prenom, cognoms i altres fórmules de designació tradicionals, que aquí anem a tractar des de l'òptica concreta de la població autòctona de les comarques o localitats no repoblades amb posterioritat a la seua ocupació per part dels exèrcits cristians, una població aquesta que es va mantenir ferma en la seua fe musulmana fins principis del segle XVI i que només després es va cristianitzar, encara que d'una manera que no podem sin qualificar de superficial. Novelda representa en tal sentit un punt de mira singular: vila de copiosa demografia, va conservar una població en la qual l'element musulmà va ser pràcticament exclusiu i el cristià nou, en el seu moment, sempre majoritari. Malgrat això, podia comptabilitzar-se quan es va produir l'expulsió dels moriscos entre les vint majors concentracions humanes del Regne de València, amb més de 500 veïns, dels quals uns 350 eren cristians nous (xifra només superada pel Raval d'Elx i a la veïna Asp).

La comunicació no pretén altra cosa que presentar en forma ordenada un conjunt de materials arrellegats normalment amb finalitats demogràfiques o d'estadística econòmico-social, i alhora fer-ne un primer i necessàriament superficial intent de sistematització des del nou punt de vista aquí adoptat. La documentació, majoritàriament dipositada a l'Arxiu Municipal de Novelda (AMN), cobreix el segle XV (si bé amb dades procedents d'un sol lligall¹), és molt minsa pel que respecta a la primera meitat del XVI² i s'amplia enormement a partir de 1554, moment per al qual

- (1) AMN. Vària, Censal de Jaume Togoies, 1572. Els llistats que conté van ser parcialment transcrits a SALA, Vicente: *Novelda en el ayer* (Novelda, 1979, pp. 25-39), juntament amb molta altra informació tocant al tema que aquí ens ocupa. Les dificultats d'interpretació que presenta el manuscrit, però, ens van decantar per fer-ne una relectura damunt els originals, procés que de totes maneres no sempre ens ha deixat convençuts.
- (2) De fet l'única aportació utilitzada (i una de les poques coses que coneixem de l'etapa) és l'acta d'una sessió del Consell General de data 15 de desembre de 1542, a la qual va assistir un nombre ínfim de veïns i que es conserva en còpia a l'Arxiu del Regne de València, Procesos de Madrid, lletra P, n.º 185.

destaca un cens de tipus fiscal (AMN, «Tresllat de la Tacha del any 1590»), així com els recomptes de cristians vells i armes, importants per a diferenciar els membres d'una i altra ètnia³. Hem incorporat també informació de diversos lligalls del període pertanyents a les sèries Mans Comunes, Manaments i Empares, Contestadors, Clams Civils, Clams Criminals, Execucions, Execucions de la Terra, Testimonis, Procesos i Consells (totes a l'AMN), limitant-nos a constatar, però, la presència del prenom o cognom, sense intentar cap quantificació, donat que les anotacions no han estat exhaustives.

1. PRENOMS MASCULINS.

Els novel·lers del quatrecentes van alterar poc en el curs del segle les seues preferències quant a l'elecció de prenom. El quadre I ho mostra quasi a primera vista: Muhàmmad (Mahomat) i Saíd (Çaat) assoleixen cada un percentatges de representació superiors en tot moment al 17%, en tant que Ahmad (Amet), Alí (Alii) o Ibrahim (Abraham) es mantenen en un segon rengle, amb més del 5%. Per sota hi ha un ampli ventall de possibilitats, per bé que no tan gran ni tan elàstic com les diferències que es poden observar en el nombre d'assistents als actes ressenyats pel lligall; així, mentre els habitants citats per a la primera meitat del segle oscil·laven entre els 41 i els 72 i la quantitat de prenom entre els 13 i els 16, en 1493 als 189 veïns enumerats correspondran tan sols 25 prenom, un creixement prou menor.

La conversió forçosa al cristianisme canviarà per complet el panorama. A partir del segon quart del XVI els prenom cristians s'imposen en tota mena d'escrits i actes públics, fins i tot els realitzats en àrab (i hi ha textos en dita llengua a l'AMN de data tan tardana com 1593)⁴. El quadre II en mostra les freqüències (si bé haurem de tenir precaució respecte de les dades de 1542, per les raons ja conegudes).

No hi ha gaires desviacions en relació a allò que succeïa aleshores a altres poblacions del nostre domini lingüístic o entre els propis cristians vells locals: dominen àmpliament Pere (amb l'hipocòrífic Perot, també molt usat), Joan, Luís, Miquel i Gaspar. Alguns prenom apareixen ja en castellà, havent desplaçat uns el corresponent valencià (Alonso en comptes d'Alfons si les transcripcions llatines de 1542 responien a alguna cosa), situant-se al seu costat però sense guanyar-li la partida (Francés/Francisco, Martí/Martín, Pere/Pedro; testimoni de l'immigració de ponent?) o, el que és més corrent, com a producte de la introducció (per moda) del prenom directament ja en aquella llengua (Carlos, Diego, Fajardo, Lope, Marco, Rodrigo). Curiosament el doble prenom és pràcticament absent dels registres (pel contrari, era habitual a l'època entre els mercaders i buròcrates vinguts de València ciutat).

Deu mencionar-se, per últim, que un percentatge significatiu de moriscos (i de cristians vells), no era identificat pel procediment *prenom + cognom* sinó simplement pel cognom («Chorut y fill», entre els moriscos; «Guarinos», «Boades» o «Castanyeda» entre els cristians vells de la Tacha), pel que sembla un renom (Contestador 1579, 31 gener: «el Gallofo», «Mucharnal, gendre

(3) N'hi ha dos, un contingut a AMN, Contestador 1574, i altre al lligall corresponent de 1584.

(4) «Los textos conservados mencionan a varios personajes —moriscos y cristianos— cuyos nombres se recogen en grafía árabe. (...) Al encontramos ya en época morisca los musulmanes —ahora bautizados— llevan nombre de pila cristiano; se llaman: Joan, Pere, Pedro o Peret, Lluís, Llorens, Geroni, Miquel, Baltasar, Martín, Rodrigo, Francesc. Lope o Antón. Los apellidos acostumbran a ser de origen árabe, como Ismail, Faraix, Amrun, Ubequer, Ben Lup o Bellup, Xafi, Gazi o Qarawí», BARCELO, C. i LABARTA, A., *Testimonios árabes de la Novelda morisca*, rev. Betania 1988. V. També MONTIEL, J., *Relación de los textos en árabe del Archivo Municipal de Novelda*, Betania 1986.

de Nano») o, més sovint, per la combinació cognom més un altre element que, com s'observa en nombrosos exemples del quadre III, té totes les traces de funcionar més com un renom o àlias que com a segon cognom.

2. PRENOMS FEMENINS.

La posició socialment inferior de la dona es reflecteix de forma molt clara a les fonts. Solament quan és cap de família, òrfena o vídua, apareix registrada als padrons. En això, a més, moriscos i cristians vells segueixen idèntiques pautes. Més encara, la major part de les dones, almenys de les citades per llistats com el de la Tacha de 1590, apareix no sota el seu propi nom sinó amb el del marit o pare desaparegut (13 vídues cristiano-velles i 44 morisques, a més de 3 «pobiles» i 1 dona casada de l'última procedència; afegirem que igual passa amb els menors, cosa que ens ha permès incloure tant en un cas com en altre els prenom de marits o pares al quadre II: són les xifres entre parèntesis). Significativament només dues representants del sexe femení foren tractades de manera distinta: «Maria de Agost» (a Contestador 1577: «Maria dita del senyor de Agost», segurament una antiga esclava del personatge) i «Chachona (o Chadona) Muleya» (que potser tinga relació o siga la mateixa persona que a Manaments i Empares-Clams Civils 1561, 24 de març, apareix com «Muleya Chadona»). Per aquest camí, doncs, poca cosa resta a fer.

Només la sèrie Procesos de l'AMN ens ha proporcionat, entre acusadores i encausades, una mostra digna però reduïda a la mínima expressió dels prenom femenins més corrents (que nosaltres hem volgut completar amb alguna aportació d'altres fonts). Sobre un total de 32 anotacions, n'hi ha per exemple 10 que corresponen a Angela, 5 a Maria, 3 a Leonor/Lleonor/Elionor, 3 a Guisabel/Isabet/Elisabet, 2 a Betriu, 2 a Violant, 2 a Joana (amb una Joana Castellana, que caldria interpretar més aviat com un doble prenom), 2 a Catalina, 2 a Hierònia i finalment una Francina.

3. COGNOMS I ELEMENTS ASSIMILABLES.

El segon element del nom (de vegades reforçat amb un tercer entre els moriscos) és el que presenta una problemàtica més fosca, perquè a les ja comentades dificultats de transcripció dels documents més antics s'afegeix l'heterogeneïtat dels sistemes antropònims musulmà i cristià de l'època (i d'ara) i la peculiar situació dels moriscos, navegant entre aquests dos móns.

No anem a entrar en una anàlisi detinguda d'allò que els escrivans del segle XV van interpretar com a cognoms. Bastarà dir que la majoria d'ells semblen tenir per base un prenom, els mateixos del quadre I en molts casos, precedit per *Ben-* o *Aben-*, per *Abu-* o *Bu-* (serien aleshores una kunia), o senzillament sense cap introductor, cosa que també podria deure's a una interpretació deficient de l'escrivà. No falten les nisbes (que podem relacionar amb els nostres gentilicis), fàcilment identificables per acabar en *-i* (encara que de vegades la perden) i per portar-nos el record d'una sèrie de poblacions veïnes, majoritàriament cristianes aleshores: Alacant, Favarella (Abanilla), Biar, potser Castalla, Chinchilla, Molina, potser Ontinyent, Xàtiva... Hi ha per últim un altre conjunt d'apel·latius més heterogenis, molts dels quals arribaran a tenir una llarga perduració (entre els més interessants hi hauria Tassenet o Assenet, representat el segle següent com Tacinet o Hata Gineta; Curaxi o Coraxi...).

Els cristians nous del XVI entre les diverses opcions que se'ls oferien van seguir la de la fidelitat (relativa) a les seues tradicions en comptes de fer com els que havien caigut sota domini caste-

llà, que en general adoptaren noms i cognoms indestriables dels dels seus veïns cristians vells⁵. Hi ha pocs moriscos que es decantassen per adoptar cognoms diguem-ne compartits per les dues comunitats (hi ha uns Aracil, cert Juan Martínez Barato conseller en 1554, Joan de Vergara o la viuda Vergara, citats a Execucions 1562 i Comuna 1566), però sembla com si aquests cognoms estiguessen destinats a no durar o bé a ser utilitzats a la manera d'un àlias o renom («Jaume Adeli àlias Aracil», Execucions 1560). Sí que hi ha, en canvi, abundosos exemples de cognoms que havien pres entre tant una certa apariència romànica: Arruayta > *Ruta*, Raquech (?) > Riquids > *Riquet*, Jatdi > *Jordi*; així com Sarria, Chorrut, Copet, Virey, Vaca, Togoress, Taranco, Tindal, Montal, etc.⁶). N'hi ha, fins i tot, que pertanyen decididament al camp de les llengües derivades del llatí; però en tal cas semblen venir més aviat d'un apel·latiu professional (com en el cas documentat de Montero i en els probables de Barber, Ferrer, Tendero, Soldado, etc.) o tal vegada d'un renom (com en Blau, Chiquillo, Nano, Caragolet...⁷). Aquests «cognoms» devien resultar considerablement inestables; ho delata la relativa freqüència amb que n'apareixen derivats, normalment producte de sufixació amb -et: Montal > *Montalet*, Moro > *Moret*, Caragols > *Caragolet* (també *Lopet*?). Més habituals són les feminitzacions: Betriu Alcacha o Cacha (1554), Cathalina Ambrona (1571), Angela Coraxina (id.), Angela Ambrona (id.), Angela Chorruta (1590); fins i tot «v.^a Casima», «v.^a Chiquilla» o «v.^a Boriquina» (Tacha 1590).

4. GRANADINS I ALTRES PERSONATGES MARGINALS.

Com s'ha assenyalat repetidament, de la població morisca de les localitats valencianes no es pot dir en absolut que fóra una població tancada, aliena a influències o presències extra-comarcals o inclús extra-regnícules. Els immigrants cristians nous constituïen amb freqüència una part, menuda però ben visible, del total d'habitants de molts senyories. Lògicament tal mobilitat va suscitar suspicàcies entre les autoritats, que intentaven limitar-la amb un èxit només relatiu; en part perquè econòmicament hauria estat contraproduent (com passava en el cas dels traginers moriscos que encara a principis del XVII creuaven la frontera amb Castella segons els registres locals de la Quema) i en part perquè podia produir-se en unes condicions de semiclandestinitat difícils de reprimir amb els mitjans de l'època. Aixó és especialment clar en el cas de la immigració lligada directament o indirecta amb la rebel·lió de l'Alpujarra granadina (1568-1570), que a més de per les prohibicions emanades de les autoritats del regne havia estat obstaculitzada per sengles crides locals de 1570 i 1574. Crides poc eficaces ja que en desembre de l'últim any una relació dels granadins assentats a la vila en comptabilitzava 17, si bé el panorama no podia ser més desolador: només dos matrimonis (amb «Augustin de la Tore» i «Augustí de Intugli eo Chinchilla» com a respectius caps), una dona casada amb un vassall de la senyoria («Angela de Inyos») i 12

-
- (5) Hi ha algun testimoni local d'aixó, per exemple Joan de Torreblanca, morisc de Saix (aveïnament a Contestador 1590. 14 de desembre). O Diego del Castillo, venedor de fruita natural de la localitat extremeña d'Hornachos, que el mateix any dirà ser veí de Polop, on havia acudit com a conseqüència de l'autorització real per a instal·lar-hi 150 nous pobladors (AMN, Procesos [Sobre Diego del Castillo] 1590).
- (6) Observem que en cap cas hem posat accents, ja que els textos coetanis no n'inclouen i en la pronúncia original no tenien per què coincidir amb els de l'equivalent romànic. Fins i tot en un cas tenim indicis per pensar que passava just el contrari: Sarria, o potser Sàrria (però no Sarrià, forma poc compatible amb la que a principis del present segle havia pres el topònim Bancal de Sarria > «Bancal de Serra»).
- (7) A les anotacions tenim alguns individus més dels que es cita àlias (no ens atrevim a parlar de renom o malnom perquè semblen correspondre, llevat d'alguns casos, a apel·latius del vell fons islàmic): Miquel Boriquí àlias Benesia en 1568. Alonso Castalli àlias Belcaçim en 1571. Frances Molto àlias Caçim Edam Biari en 1577. Bellup Molon Penjat en 1579, Jaume Maslem àlias Caragols en 1592.

més que havien de fer front a soles a la vida (no hem inclòs els seus prenomes entre els femenins citats abans. Són: 3 Isabel —dos d'elles llibertes—, 3 Maria, 2 «Lleonor», 1 Elena, 1 Agueda, 1 «Mensia» i 1 «Lucia». Cap prenom anava acompanyat de cognom)⁸. Un grup de gents, com es veu, maltractat i abocat a sobreviure en bona mesura al marge dels circuits econòmics normals⁹.

També deu anotar-se la permanència a la vila d'esclaus i sobretot de lliberts de raça negra, els primers freqüents a les cases de la petita aristocràcia local durant la segona meitat del segle XVI i tot el segle XVII. Alguns, suposem que els alliberats més aviat, s'integraren bé dins la societat morisca (adquirint, p. ex., un llinatge de dita procedència) i compartiren el seu destí; així tenim notícia d'un «Juan Ortigosa negre» (AMN, Comuna 1566, 6 febrer) i sobretot d'una família, de cognom Barato, la trajectòria de la qual pot seguir-se entre el tercer quart del XVI i les vespres de l'expulsió¹⁰.

5. RELACIONS TOPONÍMIA-ANTROPONÍMIA.

Com era esperable, alguns d'aquests antropònims han quedat fossilitzats en la toponímia local i comarcal. Mencionarem aquí de manera ràpida només aquells que no vam recollir en un treball anterior¹¹: la Canyada Andalus, el Collado Zomet, L'Ortigosa, Uelis (tots ells ara en terme de La Romana i explicables a partir dels Andaluzi, Somet, Ortigosa o Nueli moriscos); també el Bancal de Sarria o el Rec del Borriquí (Novelda). I fora de l'antiu municipi, per donar tan sols uns exemples, Tarrac, en terme d'Agost, o Macisvenda (pels Benda) en el d'Abanilla (Múrcia)...

-
- (8) AMN, Contestador 1574. 6 de desembre. Aquest estat de coses pot comparar-se amb el que deia un informe contemporani: «...a este reyno se han traydo muchos niños y mugeres de los moriscos del de Granada, y las más dellas han rescatado los moriscos de aquí, haziéndoles dar carta de libertad y algunas han puesto con amos y otras han casado con sus hijos...». (GARCIA MARTINEZ, S.: *Bandoleros, corsaris i moriscos*. València, 1980, p. 95).
- (9) De fet, diverses granadines seran objecte de bandeig al llarg de la dècada per la seua dedicació, sembla, a la prostitució i a altres activitats irregulars: Maria Dalies, Catalina, Lucia i Leonor, amb la seua mare Isabel, el 15 de maig de 1574; la mateixa Lucia, a principis del setembre següent; «Elionor de Mendossa», el 15 de juliol de 1577; certa Leonor, el 31 de gener de 1579 (informació d'AMN, llibres Contestadors dels diferents anys).
- (10) «Joan Barato, moreno», es presentà davant la justícia local per a provar «que per la gràcia de Déu és franch i no subgexte ha persona ninguna per via de sirvitud ni esclavitud» i que això mateix havien estat els seus pares Joan Barato i Angela Berberuz, i també els pares d'aquells (AMN, Judiciari i Contestador 1609, 11 de setembre), tot amb l'evident finalitat de no ser inclòs en cap de les excepcions del decret. Un cas similar s'esdevingué en l'altra banda de l'espectre ètnic de la vila: Felip Campos, fill de cristià vell i de morisca, que per a poder-se embarcar va haver de fugir disfressat de dona (HALPERIN DONGHI, T.: *Un conflicto nacional: Moriscos y cristianos viejos en Valencia*. València, 1980, p. 219).
- (11) NAVARRO, C. i BLASCO, M. C.: *Toponímia rural musulmana de la Vall de Novelda (1554-1609)*, Butlletí Interior de la Societat d'Onomàstica num. XXIV, València, juny 1986, pp. 453-461, singularment les pp. 457-459.

QUADRE I.— Prenoms a Novelda (segle XV)

- A.— Carregament de Censal, 4 d'abril de 1422.
 B.— Carregament de Censal, 18 d'agost de 1424.
 C.— Apoca, 18 d'agost de 1424.
 D.— Carregament de Censal, 23 de maig de 1425.
 E.— Apoca, 23 de maig de 1425.
 F.— Procuració, 3 de maig de 1446.
 G.— Concòrdia, 14 de juny de 1493.

Variants Principals	A	B	C	D	E	F	G
Abdalla, Abdalle	—	—	1	—	—	—	3
Abdulacis, Abduliziz, Abdolacis, Abdolaziz, Abdoluciz	—	—	—	2	2	3	4
Abdulhuilip, Abdulhuilit, Abdulhaylich	—	—	—	1	1	—	—
Abdulgalil, Adulgalil, Dulgeril, Dulgoril	1	1	1	—	—	—	1
Abdulmalich, Iimaluch	—	1	1	1	1	—	—
Abdurrasfe, Abdurasfe, Addorafe, Durraxte	1	2	2	—	—	—	5
Amet, Hamet, Hazmet, Azmet, Hammet	2	4	4	5	5	8	26
Dedin, Eden	—	—	—	—	—	—	1
Alii, Ali, Aly	6	3	3	6	6	7	23
Azen, Acin, Azem, Acem, Acxim	1	—	—	2	2	1	1
Uboquer, Abaquer	1	—	1	—	—	1	2
Axer, Baxir, Haxir, Axir	—	—	—	—	—	1	4
Bolole, Bolule	—	—	—	—	—	—	2
Faraig, Affarag, Farag	1	1	1	1	1	—	5
Galip	—	—	—	—	—	—	1
Alquen, Aquen	—	—	—	—	—	1	—
Ayet, Ayex, Axix	—	—	—	—	—	—	4
Ylel	—	—	—	—	1	—	—
Abraham, Habraham, Abraffim	2	3	2	4	4	6	12
Hedy, Hidri	—	—	—	1	1	—	—
Aeça, Faneca	—	—	—	—	—	—	1
Maymo, Maymon	—	1	1	—	—	—	—
Mahomat, Mahommat, Mahomet, Mahommet	11	9	10	13	13	19	34
Raff, Raffi, Riaffech	—	—	—	1	1	—	—
Çaat, Çahat, Çat, Caat, Zaat, Çæet	12	12	11	11	10	17	34
Cilun, Cilim	2	—	—	—	—	—	8
Zuleymen, Çuleymen	—	—	—	—	—	—	2
Taer, Taher	1	1	2	2	2	3	3
Husbon, Husmon, Huzmen, Oçmen	3	1	1	—	—	—	1
Jaffer, Jaffar	—	—	—	—	—	—	1
Jaye, Jähie, Yaye	1	—	2	1	1	2	6
Jucaff, Juçaff, Jucaf, Jucef, Husey, Jusaf, Yuçeff, Jucaff	2	2	2	3	3	2	5
Yacit, Hasit	—	—	—	—	—	1	—

QUADRE II.— Prenoms masculins (moriscos i cristians vells)

	1542		1590	
	M	CV	M	CV
Alamany	—	—	1	—
Alfons	6	1	—	—
Alonso	1	—	6	2
Andreu	—	1	1	1
Angel	—	1	—	—
Antoni	2	2	1	1
Aparici	—	1	—	—
Arcís	—	—	—	1
Baltasar (Baltazar)	2	—	6	1
Batiste	—	—	—	1
Bernat	1	1	2	1
Blay	—	—	—	1
Carlos	—	—	—	1
Cosme	—	—	2 (1)	2
Damià	—	—	1	2
Diego	3	—	3 (1)	2
Esteve	—	—	—	1
Fajardo	—	—	1	—
Felip	—	—	—	1
Ferrandis	—	—	4	—
Francés (Frances)	2	—	12 (1)	—
Francisco	—	—	2	3
Gabriel	—	—	2	3
Gaspar	2	1	31 (3)	2
Ginés	—	1	3 (1)	6 (1)
Guillem	1	—	1	—
Jaume	2	—	5	1
Jeroni (Geroni)	—	1	1	1
Joachim (Choachim)	—	—	—	1 (1)
Joan	7	5	36 (5)	14 (2)
Josep	—	—	4	2
Julià	—	—	— (1)	—
Lino	—	—	—	— (1)
Lope	2	—	1	—
Luis	6	1	32 (7)	8 (1)
Llorens	—	—	2	1
Marco	—	—	1	4
Martí	5	—	7 (4)	3
Martín	—	—	1	—
Melchior	—	—	2	— (1)
Miquel	2	—	32 (4)	2
Nicolau	—	—	—	1
Nofre	2	1	2	1 (1)

	1542		1590	
	M	CV	M	CV
Pasqual	—	—	—	1
Pedro	—	—	1	— (1)
Pere	15	3	36 (9)	7
Pere Joan	1	—	—	—
Rafel	1	—	6 (2)	—
Ramon	1	—	1	—
Rodrigo	—	—	1	—
Thomàs	—	—	2	1

QUADRE III.— Cognoms i elements assimilables (població musulmana i morisca)

A.— Censal 4 d'abril 1422.

B.— Censal 18 d'agost 1424 (entre parentesi, època corresponent).

C.— Censal 23 de maig 1425 (id.).

D.— Procuració 3 de maig 1446.

E.— Concòrdia 14 de juny 1493.

F.— Consell General 15 de desembre 1542.

G.— Documentació del període 1554/1574.

H.— Id. 1574/1590.

I.— Tacha 1590.

J.— Doc. del període 1591/1609.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
Alabus	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Abdarramen	—	—	—	—	—	x	—	—	—	—
Abson (s. XV: Abenason, Abeaxon)	—	—	—	1	—	1	—	x	1	—
Adeli (Adili)	—	—	—	—	—	1	x	x	2	x
Adet (s. XV: Aladet, Alfadet)	3	3 (2)	3 (3)	1	6	1	x	—	—	—
Adiriz (Adrich, Adirich)	—	—	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—
Adnes	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Agno	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Alabruix	—	—	—	—	—	—	x	—	1	x
Alacanti (Alicanti)	1	—	—	—	3	1	x	—	—	—
—Alicanti Carles	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Alartin (Arartimo)	—	—	1 (1)	—	1	—	—	—	—	—
Alaslà (Lazlà)	—	—	—	—	—	—	x	x	2	x
Alasmar (Alazmar)	—	—	—	—	—	—	x	x	2	—
Alaur	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Alazach	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Alazin (Alacin)	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
Albini	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Albogolti (Abegolti, Abocalti)	—	—	2 (2)	—	—	—	—	—	—	—

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
Alcacer, (Alçaçer, Alcaset)	—	—	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—
Alcadi	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—
Alcaig, (Alaig, Alcoy, Alcoyx, Alcaip. <i>Fem.</i> : Alcacha/Cacha)	—	2 (3)	1 (1)	—	2	—	x	—	—	—
Alcaràs	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
Alchudi	—	—	(1)	—	—	—	—	—	—	—
Alfabaneli (Alfanueli)	—	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—	—
Algazí (Algaji)	—	—	—	—	—	—	—	—	2	x
Alhuareli (Huiardi)	—	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—	—
Almusmen (Abenmismen)	—	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—	—
Ambron (<i>s. XV</i> : Ambren)	—	—	—	1	—	1	x	x	3	x
Amir (Hamir)	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
Amça (Amsa; <i>s. XV</i> : Amza, Anza)	—	—	—	1	—	1	x	x	5	x
— Amsa Jelil (Amça Jalil)	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Anaiar (Annaiar)	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
Andaluzi (Andaluhi, Andaluyi)	—	—	—	—	—	—	—	x	3	x
Angelot	—	—	—	—	—	—	—	x	1	x
Aquem (Assquem)	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
Aracil	—	—	—	—	—	—	—	x	3	x
— Aracil Almoret	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
Aray (Alarai, Array; <i>s. XV</i> :										
— Araig, Arrahiz, Atrahy)	—	—	1 (1)	1	3	—	x	x	4	x
— Arais Bonaventura	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
— Array Molylich	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
— Arraystia (?)	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Ascar (Alaixar; <i>s. XV</i> :										
— Asquer, Azquer, Alaycar)	—	1 (1)	1 (1)	—	1	1	x	x	5	—
— Alaixcar Maymon	—	—	—	—	—	—	x	—	1	—
Asen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
Avez (Labez)	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
Avincarli	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ayex (<i>s. XV</i> : Ayer, Ayet, Bayet)	—	—	—	1	3	1	x	—	3	—
Aynus	—	—	—	—	—	—	x	x	2	x
— Aynus Benhiara	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Azmet (<i>s. XV</i> : Hamez, Abnez)	—	—	—	—	2	—	x	—	—	—
Baex (Bac, Boes)	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—
Balajano (Valajano)	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Barato	—	—	—	—	—	1	x	x	—	x
— Barato Almoret (Moret)	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Barber	—	—	—	—	—	—	x	—	1	x
Bastart	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Batzar (Batzur, Baxara, Basara)	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—
Baybi	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Bellup (<i>s. XV</i> : Abenlup, Abolup, Balup)	1	1 (1)	1 (1)	2	3	1	x	x	7	x
— Bellup Angelot	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
— «Bellup Molon Penjat»	—	—	—	—	—	—	—	—	x	—
— «Bellup Pico»	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
— «Bellup Quirant»	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
— Bellup Rutta	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
Benabar (Benaber, Balalbar, Benyaber, Benxaber)	—	—	1	—	2	—	—	—	—	—
Benabdalla	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Benacim (Avuacim, Vincisim)	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—
Benalzayt (Abonalzayt, Abensayt)	1	(1)	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—
Benamar (Abenamar, Beniamar, Habeniamar)	1	1 (1)	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—
Benamet (Bonamet)	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Benamir (s. XV: Abenamira)	—	—	1 (1)	—	—	—	—	—	1	—
Benaquem	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
Benaralon	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
Benatia (s. XV: Abenatia)	—	1	—	1	—	—	x	—	—	—
— Benatia Alcaras	—	—	—	—	—	—	—	x	1	x
Benatini	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Benatzir (Banaxi, Bonaji, Abenaxir)	—	2 (3)	—	—	2	—	—	—	—	—
Benayex (Benayet, Benarix)	—	—	—	2	2	—	—	—	—	—
(A)benaziz	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Bençæet (Bensaht; s. XV: Benchaet, Bençat, Abenhiat)	1	2	1 (1)	2	8	1	x	x	4	—
Bencilim (Venlim, Bencilim, Benelli, Benellim)	1	—	1 (1)	—	6	—	—	—	—	—
Benda (s. XV: Bendaab, Abendeheb, Benteep)	—	2	1 (1)	4	4	1	x	x	1	—
Benfaraig	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Bengalifa (Benhaliffa)	—	—	—	—	1	—	x	—	2	—
(A)bengalip (Abenialip)	—	—	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—
(A)benhidri (Abidini)	—	—	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—
(A)benhuita	—	2 (2)	—	—	—	—	—	—	—	—
Beniale (Benjale, Abeniale)	—	—	—	1	3	—	—	—	—	—
Beniara (Boniara, Beguiara)	3	—	3 (3)	—	7	—	—	—	—	—
Beniax (Aboniax)	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Benilel (Beylal)	—	—	1 (1)	1	—	—	—	—	—	—
Benjaffar (Abenjafer, Beniafer)	4	2 (2)	1 (1)	1	2	—	—	—	—	—
(A)benmabil (Abenbil)	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
(A)benmubarrich	1	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—	—
Bensuleymen (Avusulayman...)	1	—	2 (2)	—	1	—	—	—	—	—
Bentaher (Abentaher, Avintar)	2	1 (1)	1 (1)	2	—	—	—	—	—	—
Bentamer (Bentamich)	—	—	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—
(A)bentasit	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Benxuay (Abensuab, Abenzuayb)	—	—	1 (1)	—	1	—	—	—	—	—
Biari (Viari; s. XV: <i>Abiary</i>)	1	—	—	—	7	2	x	—	2	—
Bisbe	—	—	—	—	—	—	x	x	3	x
Blau	—	—	—	—	—	—	x	x	2	—
— Blau Xuayp	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
Boata	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
Boeydi	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Bolul (Bolule, Bolil)	—	—	—	—	2	1	—	—	—	—
Bonnas (Bonnaz)	—	—	—	—	—	1	x	—	—	—
Borriqui (Burriqui; s. XV: Burrequich, Aburrequi)	—	—	1 (1)	4	3	3	x	x	10	x
Buaydara (Abuaydara)	1	1 (1)	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—
Buchabel	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Buchirqui (Buchiqui)	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
Caat (s. XV: Caet)	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—
Cacim	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
— Caçim Biari (Casim Viari)	—	—	—	—	—	—	—	x	—	x
Caesdi (Caeydi)	—	—	—	—	—	—	—	x	1	—
— Çala Turqui	—	—	—	—	—	—	—	x	—	—
Çaleh	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Çalema	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Campillo (Canpillo)	—	—	—	—	—	—	x	x	3	x
Caragolet	—	—	—	—	—	—	—	x	—	—
Carles	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
— Carles Alicanti	—	—	—	—	—	—	—	x	—	—
Castalli	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Castellani	—	—	—	—	—	—	x	x	11	x
— Castellani Aiex	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
del Castillo	—	—	—	—	—	—	—	x	—	x
Caycux	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Caydon	—	1 (1)	—	—	1	—	—	—	—	—
Cayjar (Cajar, Caygar)	—	—	—	—	—	—	—	—	2	x
Caysi (Cayci)	—	—	—	—	—	—	x	—	2	—
Cereig (Sereig)	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Cilim	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
Cocuma (Cucuma)	—	—	—	—	—	1	x	x	—	—
Coilmari	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Coluix	—	—	—	—	—	—	—	x	2	x
— Coluix Ortis	—	—	—	—	—	—	—	x	—	—
Copet	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Coraxi (Corexi; s. XV: Curaxi)	—	—	—	—	4	—	x	x	2	—
— Corcho Valero	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Coroy	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Coot (Soot, Sohot, Coiot, Sot)	—	—	—	—	—	3	x	x	1	—
Coto (s. XV: Coton, Quoto)	—	—	—	—	1	4	—	x	x	4
— Coto Moheyli	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
Chadona	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
Cheyba	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Chinchilli	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—
Chiquillo (Giquillo)	—	—	—	—	—	—	x	—	1	—
Chiquini	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Chorrut (Chorut, Churrut)	—	—	—	—	—	1	x	x	1	—
Dodri (Dudri)	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
Domelich (De Milich; s. XV: Abdulmalich)	—	—	1 (1)	—	—	—	ḫ	x	4	—
— Domelich Alasfar	—	—	—	—	—	—	—	x	1	—
— Domelich Angelot	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
— «Domelich Ruta»	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Durrasfer (Abdurrafe, Abdurrafar)	—	—	1 (1)	2	3	—	—	—	—	—
Espert (s. XV: Expert, Esperit)	—	—	—	—	2	—	x	—	3	x
Etdar (Heddar, Qedar)	—	—	1 (1)	1	—	—	—	—	—	—
Falcha	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Fatel	—	—	—	—	—	—	—	x	3	x
— Fatel Bonado	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Ferdinhi	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Ferrer	—	—	—	—	—	—	x	x	1	x
— Ferrer Alançari	—	—	—	—	—	—	—	x	—	—
Ferreryro (Ferreyre)	—	—	—	—	—	—	—	x	—	x
— Fuentes Molo (...)	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Fulfal (s. XV: Alfulfal)	—	—	—	2	1	—	x	—	2	x
— Fulfal Ayet	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
— Fulfal Mucrem	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Gabbar (Algaba, Alguebar)	—	1 (1)	2 (2)	3	4	—	—	—	—	—
Galip (Gallip)	—	—	—	—	1	3	x	x	8	x
— Galip Balso (Bolson)	—	—	—	—	—	—	x	—	1	—
— Galip Belule	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
— Galip Etreyt	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
— Galip Per	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Garbi (Vid. Jadi)	—	—	—	1	—	—	—	—	1	x
Guirit	—	—	—	—	—	—	—	x	—	—
Hatap (s. XV: Cata)	—	—	—	—	1	—	x	—	—	—
— Hata Gineta	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Huadut (Guadut, Udut, Abou)	2	—	—	—	2	—	—	—	—	—
Huar	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Husul	—	—	—	—	—	—	—	x	2	—
Ilel (Filel)	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ismayl (Esmil, Ysmail)	—	—	—	—	—	—	x	x	4	x
Jadi (Jadid, Jatdi, Jordi)	—	—	—	—	—	1	x	x	3	x
Jalil (Galil, Gelil, Jolil)	—	—	—	—	—	—	x	x	5	x
Lopet	—	—	—	—	—	—	—	x	—	x
Magat Macix (o Max)	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Malox	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Mançan (s. XV: Mangan, Maganz)	—	—	1 (1)	—	1	—	x	x	5	x
Mandado (Almandado)	—	—	1 (1)	—	—	—	—	—	—	—
Mansor (s. XV: Mançor, Maçor)	1	—	1 (1)	—	1	1	x	—	1	—
Maronni (Maruni)	1	—	—	1(1)	—	—	—	—	—	—
— Martínez Barato	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
Mascom (Mazcom; s. XV: Masquon)	—	—	—	—	3	2	x	x	7	x
— Mascom Peo	—	—	—	—	—	—	x	x	—	—
Maslem (s. XV: Almaslem, Mizlem)	1	—	1 (1)	—	1	—	x	x	2	x
— Maslem Male	—	—	—	—	—	—	x	—	1	—